

Farní listy IV/2012

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

10.6. – Slavnost Těla a Krve Páně

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

osobní setkání, a také my, kteří jeho slovo pravidelně slyšíme a každou neděli (nebo i častěji) přijímáme jeho Tělo (a Krev).

Liturgie minulého týdne nám stavěla před oči život a svědectví několika svědků, kterým jsme zvyklí říkat svatí, a osobní lektura přidala k tomu několik dalších postav, které mi pomáhaly v přijetí evangelia.

Sv. Bonifác je uctíván především za naší západní hranicí jako apoštol Němců. Tento benediktinský mnich ze 7. a 8. st. byl papežem osobně vysvěcen na „regionálního biskupa“, to znamená pro celé Německo a následně jmenován arcibiskupem všech germánských kmenů. S velkou rozvahou pečoval o církevní kázeň, svolal několik synod a především založil po celém svěřeném území několik klášterů, které „jako majáky vyzařovaly víru, jakož i křesťanskou a lidskou kulturu“ – jak o něm mluvil Benedikt XVI. V životopise sv. Bonifáce mne však oslovila jistá, třeba nepatrná událost. Když Bonifác přišel do Geismar, vstoupil do pohanského posvátného háje, kde byl uctíván starý dub. Biskup, přes strach Germánů, kteří se obávali pomsty pohanských bohů, osobně zvedl sekeru, kterou tento strom porazil. Jeho dřevo určil pro stavbu kaple, kterou postavili na tomto místě. Památku sv. Bonifáce jsme prožívali v den, kdy Ježíš nás v evangeliu učil, že Bohu máme odevzdávat, co je Boží. Jenomže Boží je úplně všechno a jsme skutečně vyzváni k tomu, abychom mu všechno uměli svěřit. I to, co může symbolicky představovat tento posvátný dub: to, čemu nerozumíme, z čeho máme strach nebo co bychom si chtěli ponechat jen pro sebe.

Sv. Norbert je jedním z českých zemských patronů. V době svého mládí jako jáhen nežil příliš mravným a zbožným životem – jak sám vzpomíná. Už jako biskup uměl čerpat z této své zkušenosti a proto se snažil o posvěcení především kléru. V jednom životopise se vzpomíná, že kvůli tomu byl až třikrát ohrožen jeho život a ti, kteří byli vedeni k obrácení, byli rozhodnutí svého biskupa zavraždit. Je to smutný příklad, kam vedou kroky těch, kteří zapomněli, že mají být výzvou a znamením pro ostatní. V den sv. Norberta Pán Ježíš připomněl v evangeliu o smyslu celibátu (a nepřímo i manželství). Život těch, kteří se rozhodli svátostí kněžství nebo řeholními sliby zasvětit se Bohu, má být znamením budoucí radosti a vzájemné lásky, kterou bude naplněna celá věčnost.

Vzpomněl jsem také na ve 13. st. žijícího pražského kněze Petra, jehož pochybnosti o skutečné přítomnosti Krista v Eucharistii překonal Ježíš zázračným způsobem: během mše svaté z hostie začala téct skutečná krev. Na památku této události byla postavena v italském Orvietu překrásná katedrála (foto), kde se uchovává korporál se stopy Kristovy Krve. Z lidských pochybností se mohou zrodit nejkrásnější díla...

Snad to byl Pavel VI., kdo mluvil, že dnešní svět potřebuje více svědky než učitele. A mluvil to v kontextu nové evangelizace. Mohli bychom přitom ale říci, že tuto evangelizaci potřebujeme všichni: ti, kdo o Kristu ještě neslyšeli a neměli příležitost prožít s Ním

Milí čtenáři,

jelikož tyto Farní listy vycházejí v den, kdy v našich kostelích slavíme Tělo a Krev Páně, přijde mi nevhodné zabývat se trapností kauzy bývalého hejtmana Davida Ratha, byť to je událost, která hýbe mediálním světem a která je předmětem hojných diskuzí. Je smutné vědět, jak se chová osoba, která se podílí na vytváření pravidel fungování tohoto státu.

Radostnější je zavzpomínat na minulý víkend a Noc kostelů - díky multimediálnímu archivu Domažlického deníku (www.domazlickydenik.cz) si můžete atmosféru připomenout prostřednictvím několika videí.

Radostné snad bylo i včerejší vystoupení našich fotbalistů v rámci Biskup cupu a snad i naší fotbalové reprezentace v pátek na evropském šampionátu.

Radost mně osobně způsobilo, když jsem si přečetl pozvánku na neděli 24. června na Celebration Jazz Mass - už se moc těším.

Jak už možná víte, od minulého týdne tiskneme i malé FL v tiskárně MKS. Přineslo to sice o korunu vyšší náklady, ale rozšířilo nám to možnosti náplně i malých FL o fotografie z aktuálního dění. Proto bychom se chtěli vrátit k původní podobě Farních listů, které přinášely informace o tom co se dělo v týdenní periodicitě, což znamená, že bychom přestali připravovat "velké" FL, ale zprávy včetně fotografií bychom dávali do "malých" FL, takže např. fotografii z dnešního průvodu byste nenašli ve FL až v září, ale již příští týden. Určená by k tomu byla třetí strana nové podoby FL, která by byla variabilní a obsahovala by nejen zprávy, ale i pozvánky či tipy na knihy podle toho, kolik by se toho ve farnosti v daný čas událo. Doufám, že tuto změnu přijmete s radostí.

Příjemný přechod z jara do léta přeje

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš